

Micii Prinți,

**2022,
iulie**

ISSN 2345-1556

**Fondată
în 1992
Nr. 7 (91)**

*Cătălina CODREANU,
născută odată cu
Ziarul „Copiii Europei”*

PAGINA CERCETĂTORULUI

August 1997... Moldova... Piersici, nectarine, abricoși, pepene verde, pepene galben, porumb bun de fiert... Atât de multe pe care le-ai dori și atât de mică puterea de cumpărare în tânărul nostru stat...

Și eu, împreună cu poeta Renata Verejanu, venim cu un proiect mass-media unic: **Ziarul „Copiii Europei”**, primul ziar independent al copiilor, primul ziar transfrontalier, primul ziar al copiilor care se luptă cu corupția, primul ziar pentru copii editat de copii... Ideea veni din imposibilitatea de a edita lunar, precum ne-am propus, Revista „Micul Prinț”, publicație color, pe hârtie de cea mai înaltă calitate, deci o revistă editarea cărei costă mult. În speranța că tipărirea ziarului ne va costa mai puțin, când nu va apărea revista, va apărea, cel puțin ziarul, am intrat pe unda creației. Din primul număr, Ziarul „Copiii Europei” a plăcut neșpus de mult tinerei generații, și deveni o publicație aparte, cu personalitatea juridică. Aceeași mână de juni jurnaliști care făceau Revista „Micul Prinț” trebuiau să facă și Ziarul „Copii Europei”, după lecții la școală, să muncească dezinteresat. Ambele publicații promovau politicile Consiliului Europei, drepturile copilului, și, aflând că la Chișinău vine Daniel Tarschys, Secretarul General al Consiliului Europei, am dorit să ne lăudăm

Ziarul „Copiii Europei” – un sfert de veac

cu publicațiile noastre unice, independente, făcute de câțiva adolescenți pe munca noastră, pe banii noștri, cunoscând că în nici o altă țară din Europa așa ceva nu se edita. S-a muncit intens și am reușit.

Primul număr al Ziarului „Copiii Europei” a văzut lumina tiparului în august 1997, deci, acum un sfert de veac. Ziarul a fost lansat la Năvodari, (la una dintre edițiile Primei Conferințe Europene a Junilor Jurnaliști, pe care noi o desfășuram din 1995), în prezența a nouă mii de elevi și profesori din toate județele României, din Ucraina, Bulgaria, Iugoslavia, Republica Moldova. Oaspetele lansării minunatei publicații a fost chiar dl Emil Constantinescu, președintele României.

Cătălina Codreanu, domnița, care înfrumusețează prima copertă a acestui număr a revistei „Micul Prinț”, a fost aleasă mascota Ziarului „Copiii Europei”. Redactorul, șeful ziarului au fost, pe rând, elevii Vitalie Dvorean, apoi Lilia Brumar, Alina Dragancea, Carolina Alexandru... Când au plecat la facultate am preluat eu și Revista „Micul Prinț”, și Ziarul „Copii Europei”, și Agenția de Presă a Junilor Jurnaliști „AMP-Internațional” – prea frumoase proiecte mass-

media, cu statut de ONG, ca să le dăruim tristeții perioadei de tranziție. Or, e timpul ca Moldova să se bucure, să prețuiască, să se laude ce asemenea proiecte.

La Mulți Ani!
Ziarului „Copiii Europei”,
La Mulți Ani!
echipei, colegiului de redacție,
La Mulți Ani!
Editorului,
La Mulți Ani!
Citorilor noștri dragi.
La Mulți Ani! Mascotei,

Daniel Verejanu,
cronicar

„În lumea Renatei Verejanu. Maxime și cugetări”

Maxime și cugetări culese din poeziile scrise de poetă în tinerețe

În felul unui fulger să mă scrii,
cu versu-mi, peste-un veac dacă se-întoarnă
*

Clopotele bat în mine –
semn că mult am să trăiesc
*

Abia când te urăsc - tu mă seduci
*

Un singur drept –
dreptul de mamă mi-l asum...
*

De la naștere până la moarte,
unii răspândesc lumină, alții – ceață grea...
*

Demnitatea nu produce milă
*

În ochii mei ard zile din veacuri viitoare
*

În spațiul dintre inimă și creier,
Dumnezeu a ațipit un pic
*

Nu alerga zilnic în ospeție la altă depărtare
*

Nașterea zilei
în sângele meu se joacă aprins

*

Uriașă energie creatoare, omenia

*

Liber să se nască nu poate oricine

*

Luați un interviu pentru presa mondială
De la înjurătura rămasă în mine din școală

*

În propria ta glorie să nu te lași să arzi

*

În trupul nostru treji sunt și nepoții

*

Și-njurătura o adun din vorbe delicate

*

Și gura, sărutată de toți bărbații lumii

*

O hrincă mi-e de-ajuns pentru zece milenii

*

În carnea mea tânără - nici urmă de frică

*

Greșeli și chinuri... o să mai am, precis,
cum fără ele să adun inimii lumină?...

*

Eu capul meu nu-l pun pe umerii oricui

*

Noi nu-njurăm și nu ne umilim -
iubim o veșnicie, deși trăim oleacă

*

Lacrimile nu-s lacrimi
dacă le împingi cu sila

*

Nu sunt bani destui în tot veacul
pentru a procura demnitatea

*

O mănăstire nu încapă în cușca unui câine

*

Când pierzi iubirea pentru părinți –
monstrul din tine învinge

*

Dorul e singurul drum pe viața lui stăpân

*

Sorb ochii pe care-i iubesc
Și nu mă laud la nimeni

*

Dansez la miez de noapte
Cu îngerul meu păzitor...

Pagina traducătorului

„В час, когда кто-то любит тебя”

Дискотека

Танцую, словно бы рискую –
в лицо привычкам и приличиям,
Ведь танец – стать и поступь,
и шаг ваш мне не безразличен.
Танцую, как душа подскажет,
танцую хоть бы ты увидел –
Танцуют мысли и улыбка,
и сердце, что на боль в обиде.

Вес век танцую, назло успеху, –
другим его даруйте, боги.
Эй, кто не пляшет, уберите
скорей углы с моей дороги,
Раздвиньте стены подозрений...
Так тесно в горе поцелую...
А...и ты сюда явилась?
Уйди, незрячая – я танцую...

Танцую с нежностью и страстью,
танцую с милым и друзьями,
Меж пробуждением и грядущим,
между землей и небесами.
Да будет танцем – радость слез,
любовь к огню, любовь к пространству,
И даже труд, и даже слава,
и жизнь сама – да будет танцем.

1977

Мелькните

Свечой в пещере, за поворотом
Мелькнул твой голос и смолк, смеясь,
В словах, что бросил ты мимоходом,
Найдут другие и смысл и связь.
Стучат куранты в ракушке гулкой

Иль подковывают коня,
Чтобы тянул он через разлуку
Телегу жизни на склоне дня.

Бросаю зерна забот во время,
Да не забрел бы во двор с тоски
Петух соседский – склюет он семя,
А там всего-то на горсть муки.

Пути осталось – на вздох и шутку,
На удивление и взгляд во вне,
Словно мелькнет судьба-минутка,
Через бессмертье летя ко мне.

1980

Рубежные горы

Я – безымянна, другие – безымянны:
Стены, деревья, дороги, поляны,
Мяч, разбивший воспоминания,
Страсть - безымянна, смерть – безымянна...

В призрачном платье, как эхо позванивая,
Бродит горами печаль без названия,
На перевалах рубежных аукая –
С солнцем оглянется перед разлукою.

В песнях не славлю имени ни одной,
Все без названия между мной и тобой.
Нету ни памяти, нету ни времени,
Горы возраста – без роду, без племени.

Картина

Я заключила в рамку украдкою
Его жижнь, его день, прожитый вдвоем
Но ты не бойся – осталось за рамкою
Совсем не мужское лицо твое.

В рамке вместились лишь чьи-то руки
Поспешно сжавшие луну на грудь,
Нежности эхо, томожня разлуки
А меж ними прорубленный путь.

Небо, отряхивающее воздух ночи,
Хотя некому поднять к небу чело,
Цветов говорящих наивный веночек
И туча, которую вбок снесло.

Там спуск плоскогорья, опустошенья
И птицы как слезы во сне...

Деревья, укрытые собственной тенью,
И молния, там, на холсте, в глубине...

Pagina traducătorului

Тысяча дней

Тысяча дней в твоём радостном взгляде,
Но не один не похож до конца.
Странное счастье меня лихорадит,
В сердце язвит и поет, как оса.

Гордый, покорный, упрямый и зыбкий,
Издали ты и ясней, и сложней,
А над твоей непонятной улыбкой
Бродят отары осенних теней.

Да и к чему нам встречаться? Без речи
Мы понимаем друг друга с тобой.
Мысли впадают в дорогу, как реки,
Но не пойдём мы дорогою той.

Тысяча дней – от загадки до жеста,
Взвитого в вечность на рубеже.
Целой вселенной хватило бы места
В мудрой, в безумной влюбленной душе.
В час, когда кто-то любит тебя

Время заносит удивлением след,
Ночь непонятно торопя...
Лето ушло, и осени нет –
В час, когда кто-то любит тебя.
Как странно пылает листва лесов,
Песок поет на все голоса,
Дорога лежит меж двух полюсов -
Жизнь расколов на два полчасика.
Счастье даруй мне, жаркая мгла,
Ласки и брани сквозь пламя внимать, -
Силу даруй мне, чтобы могла
Пощечины времени принимать.

Дорога заносит удивленьем след,
Дерево бродит, свой лес не находя, -
Не укрывайся в тени годов
В час, когда кто-то любит тебя.

Traducere Alexandr Brodschi

Рукопожатье

Одно рукопожатье – и больше ничего...
Я отдышу губами звезду на небосводе -
Так тяжелы объятья, но тянет естество
Легко взлететь к покою и свободе.
Одно рукопожатье - одно касанье рук...
Штормит меж двух ладоней,
Меж двух неуголенных

„В час, когда кто-то любит тебя”

Пустыми днями буден, и замыкают круг
Два провода, два нерва оголенных.

Одно рукопожатье – бесплотное почти,
В него вдохну улыбку, как душу в человека.
Оставлю настежь двери, чтобы смогла зайти
Нечаянная нежность, желанная от века.

Александра Юнко

Ребенок первый мой

Ребенок первый мой –
Желание святое!
Ты солнышко слеза,
Ты зернышко земное.
Ребенок первый мой –
Тебя, как предков силы,
Как оклик волшебства
Под сердцем я носила.
Ребенок первый мой –
Судьбы твоей начало
В окно любви вошло
И дойной зазвучало.
Ребенок первый мой –
Кричавший всплеск рассвета,
В ладонях подняла
Божественность букета.

Ребенок первый мой –
Желание святое!
Ты солнышко слеза,
Ты зернышко земное.

1968

Traducere Mihail Petuhov

Marioara Vișan, România

POEMUL CU LUNĂ

Atâtea imagini care inundă
retina timpului
traversând deșertul durerii din
clipele translucide
ale imaginației
haloul de aur al lunii în nopți
de nesomn
toate lipsite de parfumul
existenței tale
compun pe întunecatele ceruri
sinuosul poem.

Nu pot să descifrez misterioasa
metaforă
Care-mi înfășoară trupul astral
mă las purtată de Carul cel
Mare al cerului
de imensitatea culorii
cu care Calea Lactee deschide
nemurirea
merg încet, cu pas domol
printre dorinți

vise și emoții
construind zi și noapte, ca pe-o
celestă catedrală
interminabilul, nesățiosul
Poem cu lună.

ETALE STRIVITE DE PAȘI

Nu există un alt drum.
Doar acesta, în care macii
sunt sacrificați inutil.

Nu există un alt drum
doar drumul către zidul
indiferenței,
spre care- aleargă omenirea
desculță.

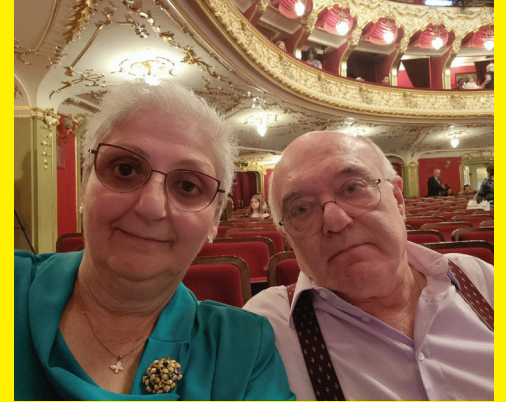
Cu fiecare metru parcurs
mă îndepărtez de linia de
sosire
de la marginea zidului înalt.
Doar ei, macii, atât de delicați,
se lasă călcați în picioare
transformându-se într-un
covor
de petale strivite de pași.

DANS DE SÂNZIENE

Cu brațele de sânziene pline
alerg prin visul unei nopți de
vară.
Cu flori și-nmiresmate ierburi
poiana alunecă parcă spre
ceruri
rămâne în juru-mi
doar un foșnet de
platani
și de ferigi plăpânde
tulburându-mi
timpul tăcerii.

Misterioase clipele
visării!
Prin fața mea trec

grupuri de sânziene nebune
transformate în balerine
și simt cum în această noapte
de vară
au readus la viață străina din
mine
dansând în poiană pentru
ultima oară.

FLUTURII AU ÎNȚELES

Fluturii au obosit.
Așezați ciorchine
pe trunchiurile goale ale
nimfelor din țări străine,
se reproduc într-o tăcere
absolută,
nu pentru a zbura,
ci pentru a mări populația de
visători
ce, cândva,
credea în libertate,
zburând până dincolo de nori.

De un timp,
ce se măsoară în ani de
zbyteri inutile,

Marioara Vișan, Italia

fluturii au înțeles
că nu ajunge doar să-ți întinzi
aripile
pentru a străbate într-o zi,
cât ține viața,
ani lumină.

Au decis să moară ,
în ciorchine,
pe un copac de smirnă.

AM ÎNVINS MOARTEA

Nu întotdeauna poți da cu tifla
morții
nici măcar când zâmbetul nu
ți-l poate fura
când coasa nu reușește să
secere lumina
pentru că lumina
alunecă prin toate ungherele
nu întotdeauna moartea iese
învingătoare
uneori în vârtejul dintre lumi
amețește de atâta dorință de
viață
a sufletelor
încât scapă coasa alături de
destinul celui vizat
atunci minunea se întâmplă
AM ÎNVINS MOARTEA! - se
aude-n ecou
dar moartea zâmbește cu
gura-i hâdă
moartea hrănită cu lumină

privește spre apa sâmbetei și
exclamă:
”nimeni nu învinge trecerea
efemerului în absolut”

HORA IELELOR

Doamne,
sârma ghimpată
ce-mi înfășoară sufletul
îmi îngrădește
și dreptul de-a fi.
Eliberează-mă, Doamne,
din închisoarea trupului
în veșnicie,
redă-mi aripile înaltului gând
ce mi le-a răpit nepăsarea
dezleagă-mă din turnul uitării
de sine și poartă-mă
în vârtoarea
iubirii profunde
într-o horă a ielelor
în nopțile de Sînziene.

CONDORUL CU ARIPA FRÂNTĂ

Condorul cu aripa-i frântă
în zborul spre veșnicie,
căzut pe-a căinței redută
din cetatea inimii acum pustie
încearcă să zboare din nou
dar rana-i cumplit sângerează
iar țipătu-i e un ecou
al Lunii ce-n noapte-l veghează.

E trist bietul condor că nu poate
să zboare din nou spre înalt
pe piscul golaș el se zbate
strivindu-și aripa de negrul
bazalt.

Durerea-i inundă ființa
glasul îi pierde încet
blestemându-și tăcut neputința
se-aruncă în gol...în golul
perfect!

RUGĂ

Foc flăcări înflăcărate, jocuri
jucăuș jucate,
imagini imaginate, moarte prin
moarte,
spală de păcate, existențe
îndoliate,
eu aici dar tu departe, azi ne
desparte
dor de dor, mândru fecior,
când voi fi ulcior de lut pe al
tău pridvor,
să nu uiți că am fost, în lume
cu rost,
rost de rostuit, mamă, cuvânt
dăltuit
pe piatră de sfânt, fără de
mormânt,
pulbere de stea, a fost viața mea,
iar când voi pleca, tu mândru
fecior,
să nu plângi de dor
să bei din ulcior, vin de
căpșunică,
să nu-ți fie frică
să bei cât mai mult, că-n ulcior
eu sunt
vin bun de băut, pentru dor
durut
că nu te-am crescut, cum ai
meritat,
că-n lume-am plecat, singur te-
am lăsat,
iar atunci când mor, sper că vei
ierta,
toată viața mea, trăită departe,
în singurătate.

Talentata Cătălina Codreanu -

La Mulți Ani, Cătălina Codreanu

.....

În premieră pe țară, 1000 de elevi-voluntari au constituit un lanț viu de la oficiul OMCT până la Parlamentul republicii, și, din mână în mână, au transmis un plic enorm către Legislativ, cu un mesaj impresionant de Pace. La lansarea Marșului Voluntarilor pentru Pace, Cătălina Codreanu, deja

Cătălina Codreanu s-a născut odată cu Ziarul „Copiii Europei”, și echipa de copii de la această publicație au proclamat-o MASCOTA ziarului. Anii treceau, junii voluntari de la Organizația Mondială a Copiilor Talentați zilnic lansau câte un proiect nou, unic în lume. În 2007 au lansat MARȘUL VOLUNTARILOR pentru PACE.

membru al colegiului de redacție, a oferit primul său interviu pentru cel mai important buletin de Știri de la postul public de televiziune, vestitei jurnaliste Cornelia Stefoglu.

Această frumoasă și talentată copilă, cu ochii, parcă, smulși din imensitatea cerului și adâncurile mării, cu o inimă prietenoasă și caldă, în care încap toate visuri-

mascota Ziarului „Copiii Europei”

le și dorurile generației sale, - de când o ținem noi minte, venea la redacția „Copiii Europei”, mereu zâmbitoare, susținând sus și tare, că este „Cetățean al Planetei”! Astăzi, tânăr specialist, cu studii europene, licențiată în design grafic, Catalina Codreanu vorbește fluent în cinci limbi, are viziuni moderne asupra lumii și a vieții, zâmbește cochet și reconfirmă, că nu s-a schimbat nimic de atunci încoace... Tot Cetățean al Planetei este!

Cătălina a avut dintotdeauna talent pentru scris, pentru pictură și muzică, și, după absolvirea Colegiului Național de Arte Plastice „Alexandru Plămădeală” din Chișinău, a ales să-și continue studiile în Spania. În anii de studenție a cutreierat lumea, a făcut schimb de energii și de experiență interculturală, a dezvoltat proiecte și a participat în diverse proiecte și concursuri de specialitate. Este un om de echipă și de cursă lungă, mereu gata să vină în ajutor. Responsabilă, cu atitudine și înălțime de suflet, exigentă cu sine și loială cu cei din jur, a învățat să-și prioritizeze acțiunile și să accepte

provocările. Or, numai așa își poate testa limitele.

Este perfecționista cu drag de carte, moldoveancă care, fiind departe de casă, a promovat mereu Neamul și Țara, tradiția și bucătăria națională. Fiind studentă la Institutul European de Design Grafic, de multe ori a reușit să se impună în grupurile studențești, ca un bun orator și lider, dar și promotor activ al culturii moldovenești, impresionând colegii din mai multe țări ale lumii, prin prepararea bucatelor moldovenești și nu numai.

Îi place să creioneze la imaginea pozitivă a Republicii Moldova, asta o face să fie mândră de predecesori și plină de speranță pentru viitorul națiunii.

Fire activă, creativă și curioasă, cu o foarte bună pregătire profesională, Catalina este convinsă de adevărul, că explorarea noului este un bun prilej de a te afirma în profesie și a crește în cariera. Când a fost anunțat concursul internațional pentru elaborarea pachetului grafic al originalului Proiect Imobiliar din țara - Satul German, a intrat în concurs, a făcut zeci de schițe, concurend cu experți cu vechime în domeniu. Prezentarea ei, bine argumentată, ținută într-o engleză perfectă, a impresionat deopotrivă și membrii comisiei și Echipa managerială.

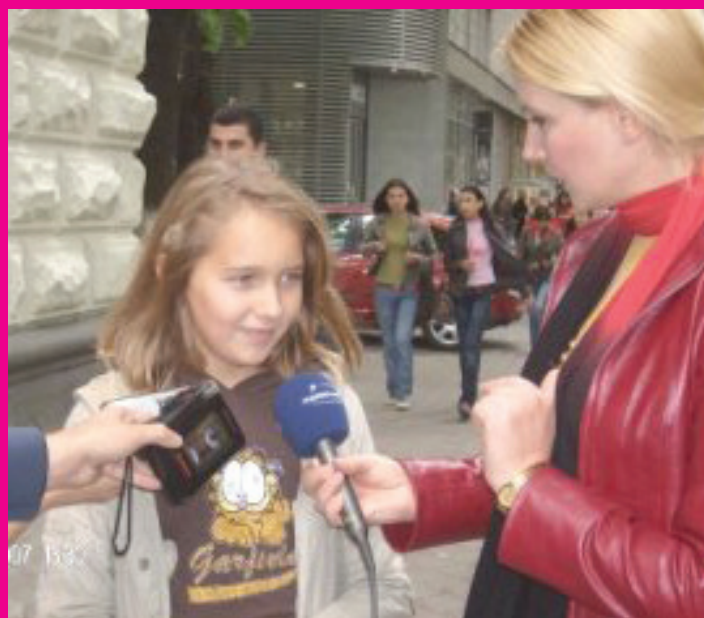
M u n c a într-o echipă tâ-

nără și creativă o motivează să fie activă și să se implice plinar în dezvoltarea și promovarea proiectului. Îi place ceea ce face. Este mandră, că Poate fi de folos Acasă, Are visuri mărețe pentru viitor și este nerăbdătoare să înceapă ciclul doi de Licență.

O așteaptă lansarea de noi proiecte și, cum e firesc să fie într-o lume a „Micului Prinț” - și o frumoasă poveste de iubire...

Reporter MP

Renata Verejanu este o poetă a Magiei

Renata Verejanu este o poetă a Magiei. Renata Verejanu este o poetă a Speranței. Lumile ei poetice te cuprind pe negândite. Te prind în vârtejul metaforei. Îți schimbă până și numele, respirația, gândurile. Renata Verejanu are o forță metaforică rară. Ea construiește acolo unde alții dezidesc. Ea ridică un fuior de lumină acolo unde alții cultivă penumbra. Ea se încăpățânează. Ea luptă. Ea spune. Ea strigă. Metafora ei este ecou. Ecourile pe care le reverberează Renata Verejanu în lumea largă au forță. Trec prin ferestrele închise. Deschid casele ferecate. Casele gândurilor ferecate.

Renata Verejanu spune, deschis, răspicat, cu iubire, cu fervoare. Ritmul ei poetic devine maiestuos de multe ori. Fanfarele ei trec pe strada mare vălurând cu alămurile lor regimul diurn, regimul nocturn, inima.

Magia soarelui din fântână sau despre Magia Speranței

(scurt eseu despre Renata Verejanu)

Inima păstrează un loc central în poezia iubită de Renata Verejanu. Inima ei pulsează. Inima ei transmite lumii întregi mesajul ei de iubire. Inima ei spune tuturor adevărul. Poate că adevărul ei doare. Poate că pe unii îi sperie. Poate că-i chiar îngrozește pe unii. Ei și? Renata Verejanu vorbește oamenilor despre frumusețea inimii. Renata Verejanu vorbește lumii întregi despre frumusețea iubirii. Renata Verejanu vorbește tuturor cu o voce curată, limpede, puternică.

În poematica ei, Renata Verejanu aruncă soarele în fântână pentru ca mai apoi, sorbind apa, oamenii să cunoască Magia.

Renata Verejanu vorbește prin metaforele ei acvatice despre Speranță. Ea cultiva Magia Speranței pretutindeni pentru ca cei care trebăluiesc în penumbră să fie puși în lumină. Magia Speranței ne prinde pe negândite în vălurile ei aducându-ne mai aproape de adevăr. Renata Verejanu știe că adevărul doare. Renata Verejanu știe că adevărul e

Scriitori de pe ambele maluri ale Prutului

incomod de multe ori. Renata Verejanu știe că adevărul arde răul.

Renata Verejanu știe că adevărul e antidot la nelume, la ne iubire, la nelumină. Dar ce e nelumea? Dar ce e ne iubirea? Dar ce este nelumina? Magia Speranței face să ne clocotească sângele în vine. Magia Speranței ne apără de rău. Magia Speranței pare să fie șansa noastră de a ființa înspre lumină. Acolo ne duce Renata Verejanu, către lumină. Soarele pe care Renata Verejanu îl aruncă în fântână e mai mult decât metaforă. E un semn. E un semn al unei poematici de forță. E un semn viguros. Pentru că Renata Verejanu nu umblă cu jumătăți de măsură. Pentru că Renata Verejanu nu face nici un fel de compromis. Ea glăsuiește în inima magiei. Ea spune în

inima magiei. Ea luptă în inima magiei.

Renata Verejanu este o lup-tătoare adevărată. Iar poezia ei este strigăt, este dangăt de clopot, este larmă de iubire. Renata Verejanu aruncă soarele în fântână semn că noi oamenii trebuie să avem curaj. Căci lipsirea de curaj ne face nevolnici. Căci lipsirea de curaj ne trânteste în genunchi. Și atunci? Ce ne-ar mai rămâne? Dar nu. Vom citi poezia aceasta îmbărbătându-ne. Vom inspira această poezie. Iar această poezie va fi mereu inima noastră.

Renata Verejanu este o poetă a Magiei.

Renata Verejanu este o poetă a Speranței.

Renata Verejanu este o poetă a Inimii.

O poetă care știe să lupte pentru adevăr. O poetă adevărată, neînfricată care dă metaforei un suflu nou, proaspăt, puternic, plin de speranță.

*Ovidiu BUFNILĂ, scriitor,
Bacău,*

Consecință

Al naibei vifor...

Deși ești plecat

Sărut retras și alintat,

Și palmuit, ars de țigară...

Cămașa-mi goală stă în gară...

Ce șuierat...

Ce șuierat... -

În șapte trupu-mi despicat.

Și două linii pe sub roți -

Al naibii vifor...

Ce mai poți

Sub ochii cerului uimit?

Nebună, nu mă las de ce-am iubit -

De fierbe-n gura mea cuvântul...

Al naibii seară, mă i-a vântul

Și tu plecat de-o zi, de-o noapte -

Cu tine-s dusă jumătate...

Ce fac cu restul?

Să înjur Guvernul, viforul din jur?...

Nici o silabă nu mai scap -

Numai în tine eu încap.

Măria Sa, Poezia!

(Istoria unei poezii)

Fiecare poezie are o istorie, o taină a sa. Acest poem l-am scris în prima mea călătorie de creație la Buzău – o săptămână a poetei de la Chișinău, de pe linia întâi a renașterii, a procesului de democratizare, o excepțională întâlnire cu îndrăgostiții de poezie din România... întâlniri organizate de colegul meu scriitor Dan Anghelescu, de la București. Ne cunoscusem atunci, în vârtoarea evenimentelor, a fost la Chișinău, a văzut ce fac, cum ard pentru adevăr, pentru istorie, pentru țară, pentru neam. A insistat mult să merg la o întâlnire cu cititorii din România. Eram cu fiul și cu compozitoarea Daria Radu (nu-mi amintesc de unde se luase distinsa doamnă cu mine, or, atunci mă admira toată lumea).

După câteva întâlniri la Case de Cultură din București, unde veni și dl Nicolae Halipa cu soția, multă lume frumoasă, a urmat un evantai de întâlniri în județul Buzău. Ne întâlni un bărbat nalt, frumos, cu ochi albaștri... Un român adevărat. Toată delegația noastră a fost însoțită la hotel. Au urmat întâlnirile cu frumoasa lume din diferite localități a Buzăului. (Aici ar trebui să scriu un roman în câteva volume...). Peste mai multe zile, omul de cultură de la Buzău ne-a petrecut la gară, la tren... Dan Anghelescu de pe treptele vagonului a început să cânte „Hai vină iar în gara noastră mică...”, din repertoriul lui Gabriel Dorobanțu.

În acea clipă, în minte, cu inima am scris acest poem. În câteva secunde. Nu am schimbat în el nici un cuvânt.

R. Verejanu

Eugenia Miha, România

TRUP ȘI UMBRĂ

Sunt trup și sunt umbră,
Sunt murmur de toamnă
Ce-mbracă-n miresme
Și-n mii de culori,
Sunt ziuă în noaptea
Ce calcă pe stele
Trezind dimineața
În foșnet de flori.

Sunt fir de lumină
Țâșnind din abisuri,
Fecioară și vină
Și patimă sunt,
Răgaz, alinare
Și-adeșea chemare,
Dureri și mirare,
Sunt bobul mărunt.

Sunt țipătul gliei,
Lumina făcliei
Ce tremură galben
Pe margini de vânt,
Sunt osul din mâna
Ce scurmă țărâna,
Sunt ochiul câmpiei
Și slovă-n cuvânt.

Sunt zâmbet pe pieptul
Sculptat de olarul
Ce știe compune
Din carne și lut,
Sunt cremene-ncinsă
De-amnar neaprinșă,
Și buza ce-așteaptă
Năvalnic tribut.

Sunt eu, o regină
Cu sceptru de ceară
Și togă din vise,
Cârpită cu flori,

Mi-e cerul oglindă
Răsfântă în tindă
Și-mi râde șagalnic
Tot soarele-n zori.

DOINA, DORUL ȘI IZVORUL

Unde cântă mai frumos
Doina, ca în țara mea,
Unde licăre pe cer
Cea mai luminoasă stea?

Unde-i dorul arzător
Cu arome de povești,
Unde simți pe bulevard
Vechi parfum de București?

Unde-i sufletul mai sus
Ca în Bucovina noastră,
Unde cântă și izvor
Și balada cea albastră?

Unde poama dă în pârgh,
Unde-i vinu-n căni de lut,
Unde-s astăzi frații mei
Pe-amândouă părți de Prut?

Unde-i om mai primitor
Și mai calm ca în Ardeal,
Unde Iancu-i mai de-al nost,
Unde șesu-i mai pe deal,

Unde-i pita coaptă-n țest
Și căpița cu trifoi,
Unde e mormântu-n care
Dorm părinții amândoi?

Unde stelele răsar
Ca o doină-n fapt de seară,
Unde-și cântă Porumbescu
Balada din vioară,

Oare unde Eminescu
Își slăvește-n slove glia,
Iar Brâncuși e Infinitul?

Toate astea-s Romania!
Toate astea-s Romania!
Toate astea-s Romania...

DACĂ...

Dacă m-aș fi născut tigru,
aș fi înțeles de ce există gheare,
dar m-am născut floare
și nu înțeleg de ce nu pot
înmiresma sufletele...

Dacă m-aș fi născut copac,
aș fi înțeles de ce există rădăcini,
dar m-am născut iederă
și nu înțeleg de ce fluturii sunt
liberi...

Dacă m-aș fi născut nor,
aș fi înțeles de ce plouă,
dar m-am născut izvor
și nu înțeleg de ce există lacrimi...

Dacă m-aș fi născut pasăre
dar m-am născut fulg
și nu înțeleg de ce pot zbura
doar când adie vântul...

Dacă m-aș fi născut dimineața,
aș fi înțeles de ce sunt nopțile,
dar m-am născut lumină
și nu înțeleg întunericul...

Și dacă m-aș fi născut pădure
aș fi înțeles de ce vine toamna,
dar m-am născut frunză
și nu înțeleg de ce nu renasc
primăvara...

Poezii de la Hunedoara

NU MĂ STRIVI!

Nu mă strivi sub talpa ta, căci nu sunt o furnică,
Iar ochiul tău, stilet de-argint, când pieptul mi-l
despică,
Din el răzbate gândul meu, spre oameni și spre glie,
Nu îmi strivi sub talpa ta, nici dragostea-mi făclie!

Nu mă strivi cu-al tău papuc, căci sufletul mi-e
floare
Și pasul tău e apăsător, rănește și mă doare,
Iar inima îmi plânge-atunci de dor și neputință,
Nu mă strivi cu-al tău papuc, nu-mi tipări sentință!

Nu mă călca, nu mă zdrobi, nu mă-ndoi de spate,
Nu-s Ana, ca să mă zidești în ziduri de cetate,
Nu mă-ncuia în colivii, nu-s pasăre măiastră
Și nu mă ține după geam, nu-s floare într-o glastră!

Nu-s duhul ce-a fost ferecat în lampa cea vestită,
Pe Aladin eu nu-l cunosc, nici lumea lui vrăjită,
Și nici nu sunt vreun biet tâlhar, să stau după
zăbrele,
Sunt eu, mi-e sufletul hoinar și dorurile grele.

Dă-mi liber să mă-nalț în zbor, spre tine și spre
soare,
Să-mi pun aripi de păsări spin, sau poate de cocoare,
Să mă înfig în spin adânc și pieptu-mi să se zbată,
Sau să încerc să mă ridic, spre ceruri, înc-odată.

Strivește-mă cu gura ta, cu-a buzelor dulceață,
Că-s roua pură de pe flori din zori de dimineață,
Sărută-mi talpa la picior și ia-ți, astfel, tributul,
Chiar dacă știu, voi șchiopăta, să nu-ți strivesc
sărutul.

FREAMĂT ÎN VARĂ

Și-a pus vara în cosițe trandafiri și busuioc,
Iar pe ie și-a pus spice, să-i poarte-n amor, noroc,
La urechi și-a pus cerceii, peștii dintr-un heleșteu,
Iar la gât, podoabă rară, și-a legat un curcubeu.

Ca veșmânt și-a pus o fustă, frunza verde de stejar
Și-a-ncălțat conduri de aur, cu pingelele de jar,
Drept inel și-a pus pe-un deget dorul meu, care te
duce
Până-n asfințit de lume și te lasă-ntr-o răscruce.

Și așa, gătită tare, a pornit-o peste văi
Dezgolind de haine pieptul nenunțiților flăcăi
Ce în roua dimineții culcă iarba-n brazde mari,
Iar pe înserat așteaptă buze dulci, flăcăi tâlhari.

Trece-apoi pe la codane, pe la mândrele din sat,
Ce tânjesc după iubire, după drag și-un pic păcat,
Le vestește că spre seară e petrecere-n zăvoi
Și să aibă, fiecare, încălțări comozi și noi

Căci vor dăntui cu toții, nu le fie cu deochi,
Sau s-or trage mai în umbră, neștiuți de-ai lumii
ochi.
Iar ea, vara, și-a pus ochii pe-un zănatuc fluturaș
Ce zbura din floare-n floare, toată ziua, pe imaș.

Ea spera ca zurbagiul, craiul flutur, s-o răpească
Și spre zori de dimineață lumea să n-o mai găsească,
Iar în fuga lor să-și piardă rațiunea și condurul
Ca-n povești Cenușăreasa. Iară el, făcând pe durul,
Să o poarte pe-o aripă, să colinde lumea-n zbor
Căci, oricum, vară și flutur, până-n iarnă mor.
De dor.

Caravana Culturii Păcii

În 2000 Caravana Culturii Păcii a cuprins toată Europa, prima Caravană din Est spre Vest a tinerilor voluntari porninduse de la Chișinău, și trecând din țară în țară, din capitală în capitală, unde membrii Caravanei aveau întâlniri și unde vorbeau despre Moldova și oamenii săi, ajungând până la Consiliul Europei (Strasbourg) și UNESCO (Paris), unde membrii Caravanei au fost primiți de înalte oficialități ale acestor foruri internaționale.

Acasă, la Chișinău, Caravana Culturii Păcii s-a ramificat într-o mulțime de evenimente unice, unul dintre acestea fiind **Marșului Voluntarilor pentru Pace**.

Pe parcursul săptămânii premergătoare Zilei Mondiale a Păcii au fost recrutați membrii ”Marșului Păcii” (lanțului viu), care a pornit de la sediul OMCT și a ținut până la intrarea în Parlamentul Republicii Moldova... (voluntarii ce constituiau verigile lanțului viu au fost elevi, studenți – membrii Cluburilor Consiliului Europei de la diverse instituții de învățământ, cei mai activi fiind de la Liceul G.Asachi, Liceul Moldo-Bulgar, Liceul V.Vasilache, Liceul Gogol etc.)

Autorii **Marșului Voluntarilor pentru Pace** au confecționat un plic

Proiectul „Caravana Culturii Păcii și Non-violenței” l-am lansat în 1995, când Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț” a trecut frontierele republicii.

mare (70 x 70)... pentru depeșă... Realizatorii proiectului au măsurat mai întâi distanța între oficiul OMCT și Parlament pentru a concretiza numărul necesar de voluntari, participanți la Marșul Voluntarilor Păcii, pentru a fi mai comodă transmiterea plicului enorm din mână în mână, de la OMCT până la Parlament. Aproximativ 1000 de voluntari au fost invitați să participe la **Marșul Voluntarilor pentru Pace**, eveniment ce a impresionat toată lumea din Chișinău care la acea oră trecea prin centrul capitalei.

S-a alcătuit și s-a redactat depeșă (demersul/adresarea) către Conducerea țării (autorii proiectului au ales Legislativul, pentru a înmâna plicul enorm, din motivul că Parlamentul adoptă legile, executivul – Președinția, Guvernul – le execută. La Guvern și Președinție a fost expediat mesajul Marșului Păcii prin poștă...)

La ora prânzului, – la sediul OMCT se aduna lume de peste lume, un fel de reuniune a participanților la Marșul Păcii... S-a lansat proiectul cu un mic discurs al autorului Proiectului...și cu primul interviu pentru

Mesagera Cătălinei Codreanu, mascota Ziarului „Copiii Europei”.

La ora indicată în program toți participanții la Marșul Voluntarilor Păcii au alcătuit lanțul viu de la oficiul OMCT până la intrarea în Parlament... Demersul participanților la Marșul Păcii al Voluntarilor (plicul enorm) se pornește de la oficiul OMCT, fiind transmis din mână în mână, de la inimă la inimă, către legislativ... O delegație de voluntari însoțesc calea depeșei..

Ajuns în Parlament, o echipă a voluntarilor înmânează demersul lor Președintelui Parlamentului (autorii proiectului și voluntarii mai activi). Președintele Parlamentului a primit cu onoruri Mesagerii Păcii, i-a felicitat cu Ziua Mondială a Păcii... i-a invitat în sediul Parlamentului, într-o sală frumoasă...au avut o discuție, apoi o Conferință de presă, la care au participat reporteri din multe țări, bucuroși și uimiți de ingeniozitatea moldovenilor, a copiilor și tinerilor de la OMCT.

Daniel VEREJANU,
Cronicar

Vreau să fiu renumit

Omul cu renume

De unde această dorință? Să fie „trăsătura centrală” a „caracterului național” sau „un proces de clarificare” și formare a conduitei umane, a comportamentului copiilor și tinerilor acestui început de mileniu?...

Fiind organizatorul unui sondaj sociologic, din cadrul activității în ONG-le pe care le-am fondat, am

Iată-ne noi, indivizii (parte a societății care este obiect de studiu al sociologiei), eu, el... unii mai aproape, alții încă foarte departe de a ne încadra în conceptul de personalitate, dar cu o dorință enormă de a deveni renumiți. „Vreau să fiu un cineva”, spun copiii care vin să activeze la Organizația Mondială a Copiilor Talentați (primul ONG Internațional din spațiul ex-sovietic, fondat și gestionat de copii, care are cartierul general la Chișinău și statut participativ la Consiliul European). Eu?... presupun că nu am rostit aceste cuvinte, ci undeva, în sufletul meu, la mare profunzime, această dorință îmi dirijează activitatea în direcția ca eu să fiu o persoană renumită.

descoperit că departe peste jumătate dintre intervievați vor să devină „un cineva important”, mai simplu – o persoană renumită. Ce doresc totuși acești copii? Să se realizeze?

A fi un bun medic e o șansă de a fi renumit. Dar sondajul a arătat, că își doresc deschis acest lucru adolescenții care primesc educație prin cultură. Înclin să cred că educația prin cultură este de durată. Acel „venit psihic” pe care-l poate oferi tânărul

The newspaper

Children of Europe

în care s-au făcut investiții cu ajutorul culturii în perioada lui de copilărie și adolescență – este rodul așteptat.

De ce nu ar dori toată lumea acest lucru? Motivele sunt multiple. Posibil că prin realizarea dorinței de „a fi un cineva” – persoanele determină un nou comportament uman, pe care vor să-l impună ca normă de viață. Efortul pe care-l depun părinții pentru a crea condiții de susținere și încurajare a mersului spre succes, deseori uimesc.

Dar poate că dorința de a fi renumit e deja esența socială pentru a ieși cât mai repede din perioada de tranziție? Din experiență cunosc mulți oameni care nu dispun de venituri ce le-ar permite o călătorie cât de scurtă în străinătate. Și totuși, ei își duc copiii la diverse concursuri internaționale într-un capăt sau alt capăt al lumii.

Eu vreau prin muncă aprigă să devin un cineva renumit, își zic mulți tineri. Și alții (puțini, mulți, sau poate chiar o majoritate) doresc să devină renumiți. De ce nu, am putea crea o societate de oameni cu renume

Reporter MP

Adresa redacției:
Chișinău 2012, str. Pușkin 24,
tel: 022 22 66 75, 068582011
E-mail: wotcmoldova@yahoo.com
Daniel Verejanu,
autorul proiectului, redactor șef

În oșpeție la Revista
„Micul Prinț”

Marioara Vișan și Franco Lodi, Italia